

Két dolog, ami miatt írok.

Egyik dolog

A mai napig használom azt a tudásanyagot, amit ott megszereztem, radarok, aerodinamika, elektronika, stb. stb.

Kiváló tanáraink-kiképzőink voltak. Török szds (a "fegyvermester"), Mónus Béla. Sőt a Tajti szds., Cseplye Bandi fhdgy. (ugye, mint tudjuk minden cseplye kincs), Kovács Tibor ("kopasz") hdgy. A 986-os "kísérleti lövészetben" (de jót röhögtünk!!...meg ne tudjátok) résztvevők nevét már elmosta az idő, hiába a "parkettás" vállap, de az övéket, akik kiképeztek minket megjegyzi az ember.

Szóval rengeteg ismerős név-arc tűnt fel a névsorokban. Remélem "erőben, egészségben" virulnak, és megtalálták a számításukat.

Úgyhogy itt és most - hiánypótló írásként - mindenkinek megköszönöm a munkát, energiát, kitartást, aki Orosziban oktatott vagy szolgált és jó egészséget kívánok az egyesület tagjainak.

Másik dolog: A 4-es torony

Konkréten velem történt. Talán valaki még emlékszik is rá...

Tehát az időpont kb. 1986 kora nyár (mindenesetre a bűdös kapitalista Queen együttes koncertje előtt volt, innen is megköszönöm a Török Attila ütegparancsnokunknak (ha egyszer olvassa), hogy elengedett minket a koncertre, a Népstadionba. 28 kilométer gyalogoltunk vissza a "buli" után mert nem volt autó aki stoppolhattunk volna. De megérte.)

Tehát maga a sztori úgy kezdődik, hogy kötelező alapkiképzés részeként őrség Nagyorosziban.

A helyem a 4-es torony (ugye tudjátok, hol van?). Tehát este, se fény, se hold, se csillag, csak felhő, meg némi eső. Sötét, mint a ...szal nagyon sötét. Kint vagyok, fúj a szél, zörgeti az ágakat, nem látni 10 métert sem. Ott jöttem rá, hogy valószínűleg nem erre vágytam egész életemben. Egyszer csak elbődül a "bulafon", aszongya, menjek le járőrözni.

Na, jó gondoltam, mehetek. Leballagok a lépcsőn, tovább egyenesen vagy két métert. Na, vissza, itt sötét van, mint az állat! Egy fél perc alatt meggyőztem magam, hogy mégis menni kéne, hátha kijön az ÜTIH (alias, Kovács T. mk. hdgy., akinek szintén, köszi, a HH csövek lelkivilágáról szóló okításokat.)

Szóval megyek tovább, hirtelen valami zörgés jobb kézről. Én a tanult mozdulattal le a vállamról az AK-t, csőre rántottam és "állj, kivagy" kiáltással vártam a fejleményeket. A zörgés megállt, majd szétnyílt a felhő és a hold szerencsére odasütött. Egy méretes vaddisznó nézett rám, valami nagyon meglepett szemmel.

Jól megijedtünk. Ő is meg, én is. Mindketten csináltunk egy szabályos hátraarcot, ő berohant az erdőbe, én meg fel a toronyba. Úgy csörtetett, hogy nyomát sem láttam azután. Úgy tíz percig a szüleim emlegettem.

Szerencsére jött a váltás, és bent a pihenőben elmeséltem a sztorit, meg hozzátettem, hogy az menjen járőrözni akinek két anyja van

De ez csak a kezdet volt.

Teltek a napok, jött a második kötelező őrszolgálat. Előre mondtam, inkább fogda, mint a 4-es torony.

Nem is oda kerültem. A Kapuhoz raktak.

Állok a kapunál, olyan este 11 körül és látom, hogy két alak jön kifelé az úton. Két tiszthelyettes hallgató akart a faluba (gondolom a könyvtárba indultak, hehe) lelépni. Szépen integetek nekik - a kapusszoba ablaka alatt - hogy húzás, mert még ébren van a kapus. Vették a lapot, el is indultak visszafelé, de a már távolodó alakokat a tükörből észrevette a kapus (húúúúú, balhééé lesz!!) Riasztotta az ÜTI-t. Mire azonban riadóztak, eltűntek az alakok a fák között. (huhhh, remélem tényleg eltűntek!!!)

Kb. idáig jutottam a gondolatban, amikor a 4-es torony felől egy rövid sorozat hallatszik. A víz levert. A T. Sanyi haverom van most ott, talán ez a két Einstein megpróbált ott kiszökni a kapu helyett??? A T. hallgató meg kitérített rajtuk??? Huuuuuuu, nagyon is balhé van. A frász kitört, hogy kicsináltunk két őrmi-jelöltet. Hírek semmi. Aztán be a pihenőbe kérem, Sanyival mi van?háááááttt, még nem derült ki.

A megoldás viszont megnyugtatóbb. A két srácnak semmi baja nem lett.

Tehát a valóság:

- a két tiszthelyettes-hallgató szépen visszament az ágyába aludni, azért nem talált az őrség senkit. Ott lapultak, mint nyúl az úthenger alatt. (üzenem neki, ööö na mindegy)
- Sanyi barátom, meg emlékezett a vaddisznós sztorimra és eleve csőre húzta a géppityut, amikor felment a toronyba. Már előre parázott a 4-es toronytól. Felakasztotta a nem világító lámpa forgatójára a fegyvert. Amikor meg járőrözni kellett volna egy Rambós mozdulattal próbálta lekasztani. Sajna a géppisztoly nem látta a Rambó filmeket és nem tudta, hogy neki most nyugton kellene maradni és szépen elsült. Mint tudjuk nem egyesre volt állítva, mi sem természetesebb.

... és a vége: " T. Sándor hallgató éjszaka lopakodó alakokat látott (jól jött a kapu körül settenkedőkről szóló hír) és figyelmeztető lövést adott le. " Ja hogy húzhat a torony tetejébe (???), az mellékes....

Üdv

Filkorn Tibor